

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 27. oktobrī*

Lieta T-336/03

Les Éditions Albert René, Parīze (Francija), ko pārstāv J. Pagenbergs [*J. Pagenberg*],
advokāts,

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko
pārstāv S. Laitinena [*S. Laitinen*], pārstāve,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā
Pirmās instances tiesā, —

* Tiesvedības valoda — angļu.

Orange A/S, Kopenhāgena (Dānija), ko pārstāv J. Balings [*J. Balling*], advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 14. jūlija lēmumu lietā R 0559/2002-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Les Éditions Albert René* un *Orange A/S*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tili [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czucz*],

sekretārs I. Nacins [*I. Natsinas*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 1. oktobrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 30. jūlijā,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 2. jūnijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1997. gada 7. novembrī *Orange A/S* (turpmāk tekstā — “Pieteicēja”) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “MOBILIX”.
- 3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9., 16., 35., 37., 38. un 42. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nīcas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:
 - “telekomunikāciju aparāti, instrumenti un iekārtas, ieskaitot telefoniju, tālruņus un mobilos tālruņus, ieskaitot antenas un paraboliskos uztvērējus, akumulatorus un baterijas, transformatorus un konvektorus, kodētājus un dekoderus, kodētās kartes un kartes šifrēšanai, telefonu kartes, signālu un ierakstu aparātus

un instrumentus, elektroniskās telefona grāmatas, visu iepriekš minēto preču daļas un piederumus (kas nav ietverti citās klasēs), kas ietilpst 9. klasē;

- “telefonu kartes”, kas ietilpst 16. klasē;

- “automātisko atbildētāju pakalpojumi (klientiem, kas uz laiku nav pieejami), konsultācijas un palīdzības sniegšana komerciālās vadības un organizēšanas jomā, konsultācijas un palīdzības sniegšana komercdarījumu jomā”, kas ietilpst 35. klasē;

- “tālruņu ierīkošana un remonts, ražošana, remonts, ierīkošana”, kas ietilpst 37. klasē;

- “telekomunikācijas, ieskaitot informāciju par telekomunikācijām, sakari ar telefona un telegrammu starpniecību, sakari ar datora monitora un mobilā tālruņa starpniecību, pārsūtīšana pa faksimilu, radioapraide un televīzijas apraide, ieskaitot kabeļu un Interneta televīziju, ziņojumu pārraide, ziņojumu pārraides aparātu noma, telekomunikāciju aparātu noma, ieskaitot telefonijas aparātus”, kas ietilpst 38. klasē;

- “zinātniska un industriāla izpēte, inženierija, ieskaitot telekomunikāciju infrastruktūras un iekārtu projektēšanu, it īpaši, telefonija un datorprogrammēšana, projektēšana, uzturēšana un atjaunināšana, datoru un datorprogrammu noma”, kas ietilpst 42. klasē.

- 4 1999. gada 4. janvārī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [“Kopienas Preču Zīmju Biļetenā”] Nr. 1/99.
- 5 *Les Éditions Albert René* (turpmāk tekstā — “prasītāja”) par šo preču zīmi iesniedza iebildumus, norādot šādas agrāk reģistrētās tiesības attiecībā uz vārdu “obelix”:
- a) agrāk reģistrēta preču zīme, ko aizsargā 1996. gada 1. aprīļa Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 16 154 attiecībā uz šādām precēm un pakalpojumiem, ciktāl tas izriet no ieinteresētības šajā procesā:
- “elektrotehniskie, elektroniskie, foto, filmu, optikas un apmācības aparāti un instrumenti (izņemot projekcijas aparātus), kas ietilpst 9. klasē, elektroniskās spēles ar vai bez monitora, datori, programmu moduļi, datoru programmas, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem, jo īpaši video spēles”, kas ietilpst 9. klasē;
- “papīrs, kartons; preces no šiem materiāliem, iespaidprodukcija (kas ietilpst 16. klasē), žurnāli un laikraksti, grāmatas; grāmatsiešanas materiāli (diegi, audekls un audumi grāmatsiešanas vajadzībām); fotogrāfijas; rakstāmlietas, līmvielas (attiecībā uz rakstāmlietām un iespaidprodukciju); materiāli māksliniekiem (materiāli zīmēšanai, krāsošanai un veidošanai); otas; rakstāmmašīnas un biroja preces (izņemot mēbeles), biroja mašīnas un aparāti (kas ietilpst 16. klasē); instrukcijas un apmācības materiāli (kas nav aparāti); plastmasas materiāli iesaiņošanas vajadzībām, kas nav ietverti citās klasēs; spēļu kārtis; iespaidburti; klišejas”, kas ietilpst 16. klasē;

- “spēles, rotaļlietas; vingrošanas un sporta preces (kas ietilpst 28. klasē); ziemassvētku egļu dekorācijas”, kas ietilpst 28. klasē;

 - “mārketingu un reklāmu”, kas ietilpst 35. klasē;

 - “filmu pārraide, filmu producēšana, filmu noma; grāmatu un laikrakstu publicēšana; izglītošana un izklaide; gadatirgu un izstāžu organizēšana; sabiedriskie pasākumi, atrakciju parku organizēšana, muzikālo izrāžu un tiešraides konferenču producēšana; arhitektūras atdarinājumu izstādes un vēsturiskas kultūras un folkloras izrādes”, kas ietilpst 41. klasē;

 - “viesu izmitināšana un ēdināšana; fotogrāfijas; tulkojumi; vadība un autortiesību nodrošināšana; intelektuālā īpašuma nodrošināšana”, kas ietilpst 42. klasē.
- b) agrākā preču zīme, kas ir plaši pazīstama visās dalībvalstīs attiecībā uz 9., 16., 28., 35., 41. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem.
- 6) Savu iebildumu pamatojumā prasītāja norāda sajaukšanas iespējas esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta izpratnē.

- 7 Ar 2002. gada 30. maija lēmumu Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumus un atļāva turpināt pieteiktās Kopienas preču zīmes reģistrācijas procedūru. Konstatējot, ka agrākās preču zīmes plašā pazīstamība nav pārliecinoši pierādīta, Iebildumu nodaļa nolēma, ka kopumā preču zīmes nav līdzīgas. Pastāv zināma fonētiskā līdzība, bet to kompensē preču zīmju vizuālais aspekts un, precīzāk, ļoti atšķirīgie jēdzieni, ko tas apzīmē: “MOBILIX” gadījumā — mobilie tālruņi un “OBELIX” gadījumā — obelisks. Turklāt agrākā reģistrācija drīzāk ir identificējama ar slavenu multiplikācijas filmu, kas to no konceptuālā viedokļa vēl vairāk nošķir no reģistrācijai pieteiktās preču zīmes.
- 8 Pēc prasītājas 2002. gada 1. jūlijā celtās prasības Apelāciju ceturtā padome pieņēma savu 2003. gada 14. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”). Tā daļēji atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu. Apelāciju padome, pirmkārt, precizēja, ka iebildumi bija jāuzskata kā pamatoti tikai attiecībā uz sajaukšanas iespēju. Otrkārt, tā norādīja, ka bija iespējams uztvert noteiktu līdzību starp preču zīmēm. Kas attiecas uz preču un pakalpojumu salīdzināšanu, Apelāciju padome uzskatīja, ka “signālu un ierakstu aparāti un instrumenti” Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā un “optikas un apmācības aparāti un instrumenti” agrākajā reģistrācijā, kas ietilpst 9. klasē, ir līdzīgi. Pie tāda paša secinājuma tā nonāca attiecībā uz 35. klasē ietilpstošajiem ar reģistrācijai pieteikto Kopienas preču zīmi apzīmētajiem pakalpojumiem — “konsultācijas un palīdzības sniegšana komerciālās vadības un organizēšanas jomā, konsultācijas un palīdzības sniegšana komercdarījumu jomā”, un ar agrāko reģistrāciju apzīmētajiem “mārketingu un reklāmu”. Apelāciju padome konstatēja, ka, ņemot vērā līdzības pakāpi starp attiecīgajiem apzīmējumiem, no vienas puses, un starp konkrētajām precēm un pakalpojumiem, no otras puses, konkrētās sabiedrības daļas apziņā pastāv sajaukšanas iespēja. Tātad tā noraidīja reģistrācijai pieteikto Kopienas preču zīmi attiecībā uz “signālu un ierakstu aparātiem un instrumentiem” un pakalpojumiem ar nosaukumu “konsultācijas un palīdzības sniegšana komerciālās vadības un organizēšanas jomā, konsultācijas un palīdzības sniegšana komercdarījumu jomā”, un pieņēma attiecībā uz pārējām precēm un pakalpojumiem.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 9 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt Apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 10 Turklāt tiesas sēdes laikā prasītāja Pirmās instances tiesai izvirzīja prasījumu nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Apelāciju padomē.
- 11 Atbildētāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 12 Savas prasības pamatojumā prasītāja izvirza trīs pamatus, kas balstās, pirmkārt, uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 2. punkta

pārkāpumu, otrkārt, uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu un, treškārt, uz Regulas Nr. 40/94 74. panta neievērošanu.

1. *Par pieņemamību*

Par jaunu pierādījumu pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 13 Atbildētājs norāda, ka pieci dokumenti, ko prasītāja pievieno savam prasības pieteikumam, lai pierādītu apzīmējuma “OBELIX” plašo pazīstamību, nav bijuši iesniegti iepriekš procesā ITSB un ka tādēļ tie nav jāņem vērā.
- 14 Pirmās instances tiesas sēdes laikā, atbildot uz uzdotajiem jautājumiem, prasītāja uzskatīja strīdīgos dokumentus par pieņemamiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 15 Savas prasības pielikumā prasītāja pievieno dažus dokumentus, lai pierādītu apzīmējuma “OBELIX” plašo pazīstamību. Ir skaidrs, ka šie dokumenti nav bijuši iesniegti iepriekš procesā ITSB.

- 16 Ir jāatgādina, ka prasības izskatīšana Pirmās instances tiesā ir vērsta uz to, lai pārbaudītu ITSB Apelāciju padomes lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 40/94 63. panta izpratnē, un ka prāvā par atcelšanu apstrīdētā akta tiesiskums ir jāvērtē atbilstoši akta pieņemšanas brīdī spēkā esošiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem (Pirmās instances tiesas 2005. gada 21. aprīļa spriedums lieta T-164/03 *Ampafrance/ITSB — Johnson & Johnson (monBeBé)*, Krājums, II-1401. lpp., 29. punkts). Līdz ar to Pirmās instances tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kas tai iesniegti pirmo reizi. Šādu dokumentu pieņemšana būtu pretrunā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru lietas dalībnieki procesuālajā rakstā nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu. Līdz ar to dokumenti, kas pirmo reizi iesniegti Pirmās instances tiesā, ir nepieņemami.

Par pamata, kas balstīts uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 17 Prasītāja norāda, ka, tā kā "OBELIX" ir pazīstama preču zīme, un tai pat ir reputācija, no Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izriet, ka tā ir aizsargāta pat plašāk nekā līdzīgo preču un pakalpojumu jomas ietvaros, pret atšķirtspējas vai reputācijas izmantošanu vai pret kaitējumu atšķirtspējai vai reputācijai, ņemot vērā, ka pietiek ar to, ka preču zīme ir pazīstama attiecībā uz reģistrēto preču vai pakalpojumu vienu daļu.
- 18 Atbildētājs uzsver, ka prasītājam nav tiesību apgalvot, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, nedz arī lūgt Pirmās instances tiesai lemt par prasības pieteikumu, kurš attiecas uz šīs normas piemērošanu, jo šāds lūgums pareizā un atbilstošā veidā netika iesniegts administratīvajā procesā ITSB.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 19 Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izpratnē: “ja 2. punkta izpratnē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to registrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku Kopienas preču zīmi tā ir Kopienā pazīstama, un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī, un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt”.
- 20 Šajā lietā ir skaidrs, ka iespējamo šīs normas piemērošanu prasītāja nevienā brīdī nav lūgusi procesā Apelāciju padomē, un līdz ar to Apelāciju padome to nav vērtējusi. Prasītāja procesā Apelāciju padomē skaidri norādīja, ka pamati, balstoties uz kuriem tā pamato savu prasību, attiecas uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. panta 2. punktu. Līdz ar to vēl jo vairāk ir jākonstatē, ka, ja prasītāja savos iebildumos attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi un procesā Apelāciju padomē ir norādījusi savas agrākās preču zīmes reputāciju, tad tas ir tikai minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta kontekstā, proti, lai pamatotu saukšanas iespējas esamību konkrētās sabiedrības daļas apziņā.
- 21 Turklāt ir jāatzīmē, ka, pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 74. pantu “lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, [ITSB] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību], ko lietas dalībnieki iesnieguši, pārbaudi”.
- 22 Otrkārt, ir jāatzīmē, kā tas minēts arī 16. punktā, ka Pirmās instances tiesā celtās prasības mērķis ir izvērtēt ITSB Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas

Nr. 40/94 63. panta izpratnē (Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedums lietā T-237/01 *Alcon/ITSB — Dr. Robert Winzer Pharma (BSS)*, *Recueil*, II-411. lpp., 61. punkts; 2003. gada 6. marta spriedums lietā T-128/01 *DaimlerChrysler/ITSB (Calandre)*, *Recueil*, II-701. lpp., 18. punkts; 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro/ITSB — Anheuser-Busch (BUDMEN)*, *Recueil*, II-2251. lpp., 67. punkts). Pirmās instances tiesas veiktajai Apelāciju padomes lēmuma tiesiskuma izvērtēšanai tādējādi būtu jāattiecas uz tiesību jautājumiem, kas tikuši izvirzīti procesā Apelāciju padomē (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 5. marta spriedumu lietā T-194/01 *Unilever/ITSB (Ovālas formas tablete)*, *Recueil*, II-383. lpp. 16. punkts, un Pirmās instances tiesas 2003. gada 22. oktobra spriedumu lietā T-311/01 *Éditions Albert René/ITSB — Trucco (Starix)*, *Recueil*, II-4625. lpp., 70. punkts).

- 23 Turklāt, kā jau iepriekš 16. punktā minēts, Reglamenta 135. panta 4. punkts skaidri precizē: “lietas dalībnieki procesuālajā rakstā nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu”.
- 24 Turklāt prasītāja nevar pārmest Apelāciju padomei, ka tā ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punktu, ne arī prasīt, lai Pirmās instances tiesa lemj par lūgumu iespējami piemērot šo normu.
- 25 Šis pamats tād ir noraidāms kā nepamatots.

Par tiesas sēdes laikā iesniegto jauno prasījumu daļu

Lietas dalībnieku argumenti

- 26 Tiesas sēdes laikā prasītāja pakārtoti lūdza nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Apelāciju padomē, lai tai būtu iespēja pierādīt, ka viņas preču zīmei ir reputācija Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta izpratnē.

27 Atbildētājs prasa šo prasījumu daļu atzīt par nepieņemamu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 28 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 44. panta 1. punktu prasītājam prasības pieteikumā ir pienākums norādīt strīda priekšmetu, kā arī izvirzītos prasījumus. Ja šī paša Reglamenta 48. panta 2. punkts noteiktos apstākļos ļauj tiesvedībā izvirzīt jaunus pamatus, šo normu nekādā gadījumā nevar interpretēt kā tādu, kas ļauj prasītājam Pirmās instances tiesā iesniegt jaunus prasījumus un mainīt strīda priekšmetu (1979. gada 25. septembra spriedums lietā 232/78 Komisija/Francija, *Recueil*, 2729. lpp., 3. punkts, un Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedumus lietā T-3/99 *Banatrading/Padome*, *Recueil*, II-2123. lpp., 28. punkts).
- 29 No tā izriet, ka prasītājas lūgums iesniegt Pirmās instances tiesai jaunus prasījumus un tādējādi mainīt strīda priekšmetu ir nepieņemams. Attiecīgā prasījumu daļa tātad ir noraidāma kā nepieņemama.

2. Par lietas būtību

Par Regulas Nr. 40/94 74. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 30 Prasītāja norāda, ka preču zīmes pieteicēja nav iebildusi pret viņas iebildumu procesā izvirzīto apgalvojumu, saskaņā ar kuru preču zīmei "OBELIX" piemīt ievērojama atšķirtspēja. Atbilstoši prasītājas uzskatam, tā kā tas nav apstrīdēts, Apelāciju

padomei bija jāvadās no principa, ka pretstatītajai preču zīmei “OBELIX” ir reputācija. Tā uzskata, ka Apelāciju padome nav ievērojusi Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktu.

- 31 Atbildētājs norāda, ka ITSB Iebildumu nodaļa ir veikusi detalizētu iesniegto pierādījumu elementu vērtējumu un konstatēja, ka tie nav pietiekami, lai pierādītu neregistrētā apzīmējuma pazīstamību, nedz arī registrētā apzīmējuma paaugstināto atšķirtspēju. Līdz ar to pirmais prasītājas pamats ir atzīstams par acīmredzami nepamatotu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 32 Kā tas ir uzsvērts iepriekš 22. punktā, atbilstoši Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktam lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz reģistrācijas atteikuma relatīvajiem pamatiem, [ITSB] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu [pamatu un prasību], ko lietas dalībnieki iesnieguši, pārbaudi.
- 33 Šis noteikums ierobežo ITSB veikto izvērtēšanu divos veidos. Tas attiecas, pirmkārt, uz ITSB lēmumu faktisko pamatu, t.i., uz faktiem un pierādījumiem, ar kuriem lēmumus var juridiski korekti pamatot (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 13. jūnija spriedumu lietā T-232/00 *Chef Revival USA/ITSB — Massagué Marín (Chef)*, *Recueil*, II-2749. lpp., 45. punkts), un, otrkārt, uz šo lēmumu juridisko pamatojumu, t.i., uz noteikumiem, kas ir jāpiemēro iestādei, kura izskata lietu. Tādēļ Apelāciju padome, izskatot apelācijas sūdzību par lēmumu, ar kuru tika izbeigts iebilduma process, var pamatot savu lēmumu, tikai balstoties uz tiem relatīvajiem atteikuma pamatojumiem, uz kuriem ir balstījies iesaistītais lietas dalībnieks, un uz saistītajiem faktiem un pierādījumiem, ko tas ir iesniedzis (Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel/ITSB — LHS (UK) (KLEENCARE)*, *Recueil*, II-3253. lpp., 32. punkts, un 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso u.c./ITSB — DaimlerChrysler (PICARO)*, Krājums, II-1739. lpp., 28. punkts).

- 34 Šajā sakarā no Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta izriet, ka iebilduma procesa ietvaros ITSB nevar veikt faktu pārbaudi pēc savas iniciatīvas, tas gan nenozīmē, ka tam ir pienākums uzskatīt par pamatotiem punktus, uz ko atsaucies kāds no lietas dalībniekiem un kurus nav apstrīdējis otrs lietas dalībnieks procesā. Šī norma ITSB saista tikai attiecībā uz faktiem, pierādījumiem un apsvērumiem, uz kuriem balstās tā lēmums.
- 35 Šajā lietā prasītāja ITSB ir norādījusi noteiktu juridisku vērtējumu, bet ne Iebildumu nodaļa, ne Apelāciju padome nav uzskatījusi, ka prasītāja to ir pārlicinoši pamatojusi ar faktiem vai pierādījumiem. Tās nosprieda, ka attiecīgais juridiskais vērtējums nebija pietiekams, lai pierādītu neregistrēta apzīmējuma pazīstamību un registrēta apzīmējuma paaugstināto atšķirtspēju.
- 36 Līdz ar to prasītājas uz Regulas Nr. 40/94 74. panta pārkāpuma balstītais pamats ir atzīstams par nepamatotu.

Par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 2. punktu

Lietas dalībnieku argumenti

- 37 Pirmkārt, kas attiecas uz preču un pakalpojumu salīdzināšanu, prasītāja uzsver, ka 9. klasē ietilpstošās preces, attiecībā uz ko preču zīme pieteikta reģistrācijai, izņemot “signālu un ierakstu aparātus un instrumentus”, ir arī ievērojami līdzīgas, vismaz attiecībā uz 9. klasi, kas minēta pretstatītajā preču zīmē.

- 38 Tā norāda, ka visas pārējās 9. klasē ietilpstošās preces, kas minētas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, kā, piemēram, “telekomunikāciju aparāti, instrumenti un iekārtas, ieskaitot telefoniju, tālruņus un mobilos tālruņus, antenas un paraboliskos uztvērējus, akumulatorus un baterijas, transformatorus un konvektorus, kodētājus un dekoderus, kodētās kartes un kartes šifrēšanai, telefonu kartes, elektroniskās telefona grāmatas, visu iepriekš minēto preču daļas un piederumi (kas nav ietverti citās klasēs)” ietver būtiskus prasītājas preces veidojošos elementus. Arī pieteicējas programmu moduļos parādās ciparu sistēmas mobilie tālruņi un pieteicējas tālruņi. Tā kā pieteicējas preču saraksts ietver arī pamata preču daļas un piederumus, tad pieteicējas programmu moduļi un daļas ir pat identiskas.
- 39 Atbilstoši prasītājas uzskatam tas pats attiecas arī uz pārējām pieteicējas precēm, kā, piemēram, “telekomunikāciju aparātiem, instrumentiem un iekārtām, ieskaitot telefoniju, kodētājus un dekoderus”, jo arī tas ietver programmu moduļus. Attiecībā uz šo ir jāmin fakts, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās 9. klases preces būtībā tiek vadītas ar procesoru un tās var tikt nodrošinātas arī ar datoru programmu palīdzību. Tādēļ datoru programmas ir ietvertas šo preču sarakstā. Tā uzskata, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās 9. klases precēm un prasītājas minētajā klasē ietilpstošajām precēm ir nevis attāla, bet vidēja līdzība.
- 40 Turpinājumā prasītāja uzsver, ka pieteicējas norādītās 16. klasē ietilpstošās telefonu kartes ir kodētās telefonu kartes. Saskaņā ar Vācijas federālās patentu tiesas 1997. gada 7. jūlija spriedumu tās ir līdzīgas prasītājas precēm ar nosaukumu “datoru programmas, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem”.

41 Turklāt prasītāja atgādina, ka Apelāciju padome nav uzskatījusi par līdzīgām precēm citus pieteicējas minētos pakalpojumus, proti:

- “automātisko atbildētāju pakalpojumi klientiem, kas uz laiku nav pieejami”, kas ietilpst 35. klasē;

- “tālrunu ierīkošana un remonts, ražošana, remonts, ierīkošana”, kas ietilpst 37. klasē;

- “telekomunikācijas, ieskaitot informāciju par telekomunikācijām, sakari ar telefona un telegrammu starpniecību, sakari ar datora monitora un mobilā tālruna starpniecību, pārsūtīšana pa faksimilu, radioaprāide un televīzijas aprāide, ieskaitot kabeļu un interneta televīziju, ziņojumu pārraide, ziņojumu pārraides aparātu noma, telekomunikāciju aparātu noma, ieskaitot telefonijas aparātus”, kas ietilpst 38. klasē;

- “zinātniska un industriāla izpēte, inženierija, ieskaitot telekomunikāciju infrastruktūras un iekārtu projektēšana, jo īpaši, telefonija un datorprogrammēšana, projektēšana, uzturēšana un atjaunināšana, datoru un datorprogrammu noma”, kas ietilpst 42. klasē.

42 Tā norāda, ka attiecībā uz preču līdzību judikatūrā attīstītie piemērojamie principi pēc analogijas ir piemērojami arī uz saikni starp precēm un pakalpojumiem un

otrādi. Svarīgākais ir zināt, vai līdzīgu apzīmējumu izmantošanas gadījumā ieinteresētās personas varētu kļūdoties attiecībā uz preču un pakalpojumu izcelsmi.

- 43 Saskaņā ar šiem principiem būtu jāpieņem līdzība starp iepriekš minētajiem pieteicējas sniegtajiem pakalpojumiem un prasītājas piedāvātajām precēm, jo tādu preču kā “datori, programmu moduļi, datoru programmas, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem”, ražotāji sniedz arī atbilstošos pieteicējas piedāvātos pakalpojumus. Pamatojoties uz Vācijas Federālās Patentu tiesas lēmumu, prasītāja uzskata, ka pastāv līdzība starp pieteicējas piedāvātajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 38. klasē un prasītājas piedāvātajām precēm, kas ietilpst 9. klasē, jo ievērojama attiecīgās sabiedrības daļa varētu domāt, ka datu apstrādes materiālu ražotājs un izplatītājs piedāvā arī atbilstošos telekomunikāciju pakalpojumus, ja preču zīme ir tā pati.
- 44 Prasītāja uzsver, ka to pašu iemeslu dēļ ir jāpieņem līdzība starp pieteicējas piedāvātajiem pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 37. un 42. klasē, no vienas puses, un prasītājas piedāvātajām precēm, kas ietilpst 9. klasē, no otras puses. Šie pakalpojumi, kā, piemēram, “automātisko atbildētāju pakalpojumi klientiem, kas uz laiku nav pieejami, un tālruņu ierīkošana un remonts, ražošana, remonts, ierīkošana”, arī ir tādi, tā norāda, ko veic informātikas materiālu (datoru) ražotāji, no vienas puses, un nodrošina ar datorprogrammu palīdzību, no otras puses.
- 45 Pēc analogijas tas pats attiecas arī uz šādiem pieteicējas piedāvātajiem pakalpojumiem: “zinātniska un industriāla izpēte, inženierija, ieskaitot telekomunikāciju infrastruktūras un iekārtu projektēšanu, jo īpaši, telefonija un datorprogrammēšana, projektēšana, uzturēšana un atjaunināšana, datoru un datorprogrammu noma”. Atbilstoši prasītājas uzskatam zinātniska un industriāla izpēte, tāpat kā inženierija, ieskaitot telekomunikāciju iekārtu projektēšanu, veido darbību jomu, kas kā tehniski, tā arī ekonomiski ir pielīdzināta informātikas materiāliem un datorprogrammām, tādēļ šī ideja var atstāt iespaidu uz tirdzniecību vai vismaz noteiktiem būtiskiem

tirgus dalībniekiem, kas ražo un izplata datu apstrādes materiālus, kuri arī darbojas, piemēram, atbilstošajā telekomunikāciju pakalpojumu projektēšanas jomā, ciktāl tiek izmantota tā pati preču zīme.

- ⁴⁶ Prasītāja apgalvo, ka nesaprot Apelāciju padomes pieņēmumu, saskaņā ar kuru starp pieteicējas piedāvātajiem pakalpojumiem, kas ietver “datoru un datorprogrammu nomu”, un prasītājas piedāvātajām precēm ar nosaukumu “datori un datoru programmas, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem”, nepastāv nekādas līdzības. Ar nelielu ieskatu Internetā pietiktu, lai atzītu faktu, ka datoru izplatītāji piedāvā arī iespēju tos nomāt. Tas pats attiecas arī uz datorprogrammām.
- ⁴⁷ Otrkārt, kas attiecas uz apzīmējumu salīdzināšanu, prasītāja norāda, ka starp abiem apzīmējumiem “OBELIX” un “MOBILIX” pastāv stipra līdzība. Preču zīme “OBELIX” ir aizsargāta visā iekšējā tirgū un īpaši ir jāpievērš uzmanība veidam, kādā preču zīmes tiek saprastas, pamatojoties uz to fonētisko un konceptuālo iespaidu, un jāņem vērā tirgus apstākļi un patērētāju ieradumi iekšējā tirgū.
- ⁴⁸ Prasītāja uzsver, ka vispirms ir jāņem vērā fakts, ka patērētāji abus šos apzīmējumus uztver kā trīsziļbju preču zīmes, kurās akcents ir likts uz tām pašām ziļbēm un kuru līdzskaņu secība ir identiska un patskaņu secība ir gandrīz identiska, jo patskaņi “e” un “i” skan ļoti līdzīgi. Vienīgā atšķirība pieteicējas preču zīmē ir sākuma burts “m”, ko vājā skanējuma dēļ pietiekami skaļā vidē klausītājs viegli varētu nepamanīt.

- 49 Prasītāja norāda, ka svarīgs ir kopējais iespaids un ka visbiežāk noteicošā ir grafiskā attēla iegaumēšana. Pircējs, kas preču zīmi “OBELIX” atceras tikai neskaidri, domās, ka atpazīst līdzīgā apzīmējumā “MOBILIX” preču zīmi, ko tas jau pazīst, un sajauks preču izcelsmes uzņēmumus.
- 50 Treškārt, attiecībā uz sajaukšanas iespēju prasītāja norāda, ka, ja ņem vērā savstarpējo saistību starp preču līdzību, preču zīmju līdzību un pretstatītās preču zīmes atšķirtspēju, atšķirības starp preču zīmēm identisku preču un pakalpojumu jomā un plašā nozīmē līdzīgas preces un pakalpojumi nav pietiekami, lai skaņas ziņā radītu sajaukšanu pretstatītās preču zīmes pazīstamības dēļ.
- 51 Prasītāja norāda, ka preču zīme “OBELIX” ir daļa no preču zīmju saimes, kas ietver arī preču zīmes, kas iespaidojušās no citiem sērijas “Astérix” personāžiem un ka tā ir aizsargāta 50 valstīs visā pasaulē. Kaitējums, kas tiktu radīts atšķirtspējai, izriet no fakta, ka, pirmkārt, atsauce tiek veikta uz modeli ar reputāciju, akumulējot skaņas, vizuālos un konceptuālos elementus, un, otrkārt, ka šajā lietā apzināti bez nekāda ticama valodnieciska iemesla tiek izmantots raksturīgais elements piedēklis “ix”, kas pastāv attiecībā uz preču zīmju sēriju, kas radusies no uzvārda “Astérix”. Ir viegli uztverams, ka vārds “mobilix” neuzkrītoši iekļaujas šajā preču zīmju saimē un ka tas tiek saprasts kā vārda “obelix” atvasinājums.
- 52 Atbildētājs uzsver, ka konkrētās sabiedrības daļas apziņā nepastāv nekāda sajaukšanas iespēja. Acīmredzamā vizuālā atšķirība un īpaši svarīgā konceptuālā atšķirība, kas pastāv starp apzīmējumiem, var kompensēt jebkuru fonētisko līdzību, pat attiecībā uz tām pašām precēm un pakalpojumiem, kam ir vāja līdzība.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 53 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pamatojoties uz agrākas preču zīmes īpašnieka iebildumiem, pieteiktās preču zīmes reģistrācija tiek atteikta, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāku preču zīmi un preču vai pakalpojumu, uz kuriem attiecas abas preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrības uztverē pastāv sajaukšanas iespēja teritorijā, kurā agrākā preču zīme ir aizsargāta. Sajaukšanas iespēja ietver asociācijas iespēju ar agrāku preču zīmi. Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a), i) un ii) apakšpunktam “agrāka preču zīme” ir jāsaprot kā Kopienas preču zīme, kuras reģistrēšanas datums ir agrāks par Kopienas preču zīmes pieteikuma datumu.
- 54 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena uzņēmuma vai, attiecīgā gadījumā, no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem, rada sajaukšanas iespēju.
- 55 Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, jo īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB/ITSB — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS)*, *Recueil*, II-2821. lpp., 31.–33. punkts, un minēto judikatūru).
- 56 Šajā lietā tika minētas agrākās tiesības attiecībā uz vārdu “obelix”, kas atbilst Kopienas un visās dalībvalstīs plaši pazīstamai preču zīmei.

- 57 Turklāt lielākā daļa attiecīgo preču un pakalpojumu ir ikdienas izmantošanai paredzētas plaša patēriņa preces un pakalpojumi. Tie nav tikai Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētie 42. klasē ietilpstošie pakalpojumi (zinātniska un industriāla izpēte utt.), kas ir paredzēti vairāk specializētai sabiedrības daļai. Tāpēc sabiedrības daļa, attiecībā uz kuru ir jāizvērtē sajaukšanas iespēja, ir Eiropas Savienības šo preču un pakalpojumu vidusmēra patērētāji, kas ir samērā informēti, uzmanīgi un apdomīgi.
- 58 Tieši šo apsvērumu kontekstā ir jāanalizē Apelāciju padomes veiktais salīdzinājums, kas attiecas, no vienas puses, uz apskatāmajām precēm un, no otras puses, uz konfliktējošiem apzīmējumiem.

— Par preču salīdzinājumu

- 59 Lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi attiecīgie faktori, kas raksturo saikni starp precēm vai pakalpojumiem. Šie faktori it īpaši ietver preču raksturu, funkcionālo uzdevumu, lietojumu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu (pēc analogijas skat. Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 23. punkts).
- 60 Attiecībā uz 9. un 16. klasē ietilpstošajām precēm, kā, piemēram, “telekomunikāciju aparātiem, instrumentiem un iekārtām”, “mobiliem tālruniem”, “kodētājiem un dekoderiem” utt., saistībā ar ko ir iesniegts reģistrācijas pieteikums, prasītāja uzsver, ka būtībā tās ietver visas būtiskās ar viņas preču zīmi apzīmētās sastāvdaļas.

61 Prasītājas argumentus var tikai noraidīt. Protams, ir vajadzīgi dažādu veidu datori, lai labi darbotos “telekomunikāciju instrumenti un iekārtas” un “automātisko atbildētāju pakalpojumi (klientiem, kas uz laiku nav pieejami)”, ko reizēm var piegādāt uzņēmums, kas ražo nepieciešamo materiālu, tomēr ar to nepietiek, lai konstatētu, ka šīs preces un pakalpojumi ir līdzīgi, nedz arī “ļoti līdzīgi” *a fortiori*. Vienkāršs fakts, ka konkrētā prece tiek izmantota kā aprīkojuma detaļa vai cita sastāvdaļa, nav pietiekams, lai tiktu pierādīts, ka gala preces, kas ietver šīs sastāvdaļas, ir līdzīgas, it īpaši to rakstura un to mērķu dēļ, un attiecīgie klienti tik tiešām var būt dažādi.

62 Turklāt no 9. klasē ietilpstošo agrāk reģistrēto preču un pakalpojumu saraksta formulējuma izriet, ka ar šīm tiesībām apzīmētās jomas ir foto, kino, optika, apmācība un videospēles. Šis preču un pakalpojumu saraksts ir pietuvināts tam, kas norādīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, kas parāda, ka attiecīgā joma gandrīz ekskluzīvā veidā ir visu veidu telekomunikācijas. Telekomunikāciju aprīkojums ietilpst kategorijā “aparāti skaņas vai attēlu ierakstam, pārraidei vai reproducēšana”, kas ir ietverts 9. klases oficiālajā nosaukuma daļā saskaņā ar Nicas Nolīgumu. Tomēr šīs klases nosaukuma daļa (“Telekomunikācijas”) nav norādīta agrākajās tiesībās, kas nozīmē, ka telekomunikāciju aprīkojumu nebija paredzēts tajā iekļaut. Prasītāja savu preču zīmi reģistrēja attiecībā uz lielu skaitu klašu, tomēr specifikācijā nav minējusi “telekomunikācijas” un visu 38. klasi tā pat izslēdza no reģistrācijas. Turklāt 38. klase attiecas tieši uz “telekomunikāciju” pakalpojumiem.

63 Šajā sakarā ir jāpiekrīt Apelāciju padomes uzskatam, saskaņā ar kuru agrākā reģistrācija aizsargā “elektrotehniskos, elektroniskos aparātus un instrumentus”, bet ka prasītāja nelieto šo plašo formulējumu kā argumentu, kas ļautu konstatēt stipru līdzību, nedz arī *a fortiori* identiskumu ar precēm, kas norādītas tās lūgumā, lai gan tā būtu varējusi viegli iegūt īpaši telekomunikāciju aparātu un ierīču aizsardzību.

- 64 Līdz ar to Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, pieņemot, ka nebija jāuzskata, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās preces, kas ietilpst 9. un 16. klasē, bija ietvertas plaši formulētajā preču un pakalpojumu sarakstā laikā, kad notika agrākā reģistrācija.
- 65 Turklāt prasītāja uzsver, ka — attiecībā uz pakalpojumiem, kas minēti Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā un kas ietverti 35., 37., 38. un 42. klasē —, pretēji Apelāciju padomes secinājumiem, šīs preces līdzinās prasītājas precēm, jo tādu preču kā “datori, programmu moduļi, datoru programmas, kas ir ierakstītas uz datu nesējiem” ražotāji piedāvā arī pakalpojumus, attiecībā uz ko ir iesniegts reģistrācijas pieteikums. Pamatojoties uz Vācijas Federālās Patentu tiesas lēmumu, prasītāja uzskata, ka pastāv līdzība starp prasītājas 9. klasē ietilpstošajiem un pieteicējas 38. klasē ietilpstošajiem piedāvātajiem telekomunikāciju pakalpojumiem, jo ievērojama konkrētās sabiedrības daļa varētu domāt, ka datu apstrādes materiālu ražotājs un izplatītājs piedāvā arī atbilstošos telekomunikāciju pakalpojumus, ja preču zīme ir tā pati. Turklāt prasītāja norāda, ka šis apgalvojums attiecas arī uz 35. un 37. klasē ietvertajiem pakalpojumiem, jo tādus pakalpojumus kā “automātiskie atbildētāji” (35. klase) un “tālruņu ierīkošana un remonts” (37. klase) reizēm sniedz izmantoto informātikas materiālu ražotāji un reizēm tie darbojas ar datorprogrammu palīdzību. Attiecībā uz 42. klasē ietvertajiem pakalpojumiem ar nosaukumu “zinātniska un industriāla izpēte, inženierija, ieskaitot telekomunikāciju infrastruktūras un iekārtu projektēšana” prasītāja uzsver, ka tie ir tikpat cieši saistīti ar informātikas materiālu sektoru un datorprogrammām un ka konkrētā sabiedrības daļa varētu uzskatīt, ka tiem ir viens ražotājs vai izplatītājs. Visbeidzot, kas attiecas uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā ietvērto “datoru un datorprogrammu nomu” (42. klase), prasītāja noraida Padomes secinājumu, saskaņā ar kuru šādi pakalpojumi atšķiras no “datoriem” un “datorprogrammām, kas ierakstītas datu nesējos”.
- 66 Vispirms ir jānorāda, ka preču salīdzināšanai piemērojamie principi ir piemērojami arī salīdzinājumam starp pakalpojumiem un starp precēm un pakalpojumiem. Protams, kā to norāda atbildētājs, vispārēji preču raksturs vienmēr ir atšķirīgs no

pakalpojumu rakstura, tomēr tas nenozīmē, ka tas nevar būt papildinošs, šajā gadījumā, piemēram, preces uzturēšana ir pašu precī papildinoša, vai arī, ka pakalpojumiem var būt tāds pats priekšmets vai funkcionālais uzdevums kā precei un šī fakta dēļ tie konkurētu viens ar otru. No tā izriet, ka noteiktos apstākļos līdzību var konstatēt arī starp precēm un pakalpojumiem.

67 Šajā lietā, kas attiecas, pirmkārt, uz reģistrācijas pieteikumā minētajiem 37. un 42. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, Apelāciju padomes uzskats, saskaņā ar kuru tos nevar uzskatīt par līdzīgiem ar pakalpojumiem, kurus apzīmē ar agrāko reģistrāciju, nav apstrīdams. Prasītājas piedāvātajiem 42. klasē ietvertajiem pakalpojumiem (“viesu izmitināšana un ēdināšana; fotogrāfijas; tulkojumi; vadība un autortiesību nodrošināšana; intelektuālā īpašuma nodrošināšana”) nav nekādas saistības ar pakalpojumiem ar nosaukumu “zinātniska un industriāla izpēte, inženierija, ieskaitot telekomunikāciju infrastruktūras un iekārtu projektēšanu, jo īpaši, telefonija un datorprogrammēšana, projektēšana, uzturēšana un atjaunināšana, datoru un datorprogrammu noma”, kas arī ietilpst 42. klasē, attiecībā uz kuriem ir pieteikta aizsardzība. Šis secinājums ir piemērojams arī pakalpojumiem, kas minēti Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā attiecībā uz 37. klasi, proti, “tālrunu ierīkošanu un remontu, ražošanu, remontu, ierīkošanu”.

68 Otrkārt, Apelāciju padome nav pieļāvusi kļūdu, apstiprinot, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītie pakalpojumi attiecībā uz 38. klasi (kā tie ir aprakstīti iepriekš 3. punktā) uzrāda pietiekamas atšķirības salīdzinājumā ar agrāku reģistrāciju apzīmētajiem un 41. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem (kā tie ir uzskaitīti iepriekš 5. punktā) attiecībā uz to tehnisko raksturu, to piedāvāšanai vajadzīgajām zināšanām un patērētāju vajadzībām, kuru apmierināšanai tie ir paredzēti. Līdz ar to 38. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem, kas minēti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, ir vairāk nekā vāja līdzības pakāpe ar pakalpojumiem, ko aizsargā agrākās tiesības attiecībā uz 41. klasi.

- 69 Tātad ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru visas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minētās preces un pakalpojumi tā vai citādi var tikt saistīti ar “datoriem” un “datorprogrammām” (9. klase), ko apzīmē agrākā preču zīme. Kā to pamatoti norāda atbildētāja, mūsdienu ļoti tehniskajā sabiedrībā gandrīz neviens aprīkojums vai elektroniskais vai ciparu sistēmas materiāls nedarbojas bez viena vai otra veida datora izmantošanas. Atzīt līdzību visos gadījumos, kuros agrākās tiesības aptver datorus un kuros ar reģistrācijai pieteikto apzīmējumu aptvertās preces vai pakalpojumi var tikt izmantoti saistībā ar datoru, noteikti nozīmētu pārsniegt aizsardzības mērķi, ko likumdevējs piešķīris preču zīmes īpašniekam. Šāda nostāja radītu situāciju, kurā datorprogrammu vai informātikas materiālu reģistrācija praktiski varētu izslēgt iespēju vēlāk reģistrēt jebkura veida datorprogrammas izmantojošu elektronisku vai ciparu materiālu procesu vai pakalpojumu. Šāda izslēgšana šajā lietā jebkurā gadījumā nav lēģitīma, jo Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums attiecas tikai uz dažāda veida telekomunikācijām, lai gan agrākā reģistrācija neatsaucas ne uz vienu darbību šajā sektorā. Turklāt, kā to pareizi norāda Apelāciju padome, prasītāju nekas nekavē reģistrēt arī savu preču zīmi attiecībā uz telefoniju.
- 70 Līdz ar to ir jāuzskata, ka attiecīgās preces un pakalpojumi nav līdzīgi. Tomēr pastāv viens izņēmums. Pastāv līdzība starp Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minēto “datoru un datorprogrammu nomu” (42. klase) un prasītājas “datoriem” un “datorprogrammām, kas ierakstītas uz datu nesējiem” (9. klase) saistībā ar to papildinošo raksturu.
- 71 No iepriekš sacītā izriet, ka ir jānoraida prasītājas argumenti attiecībā uz preču un pakalpojumu salīdzināšanu, izņemot argumentu attiecībā uz līdzību starp Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā minēto “datoru un datorprogrammu nomu” (42. klase) un prasītājas “datoriem” un “datorprogrammas, kas ierakstītas uz datu nesējiem” (9. klase).

— Par apzīmējumu salīdzinājumu

- 72 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošajam vērtējumam ir jābalstās uz šo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošus elementus (skat. 2003. gada 14. oktobra spriedumu lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen/ITSB — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS)*, *Recueil*, II-4335. lpp., 47. punkts un tajā minēto judikatūru).
- 73 Prasītāja uzskata, ka pastāv stipra līdzība starp abiem apzīmējumiem “OBELIX” un “MOBILIX”. Vizuāli tie ir gandrīz vienāda garuma, kā arī tiem ir līdzīga burtu secība un fonētiski tie skan ļoti līdzīgi. Pieņemot, ka apzīmējuma sākuma burtam “m” ir vājš skanējums, turklāt ir iespējams, ka trokšņainā vidē to var slikti sadzirdēt.
- 74 Apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome ir uzskatījusi, ka attiecīgie apzīmējumi ir līdzīgi. Tā norādīja, ka abus apzīmējumus veido vienāds zilbju zilbju, tiem ir vienāda līdzskaņu B, L, X secība un līdzīga patskaņu O un I vai E un I secība, un vienāds garums. Šis kopējās īpašības veido vispārēju līdzības iespaidu. Šis iespads gan ir spēcīgāks no fonētiskā viedokļa, bet ir izvērtējams īpaši piedēkļa “ix” dēļ arī no vizuālā viedokļa. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka, lai gan konceptuālās atšķirības starp abām preču zīmēm ir ievērojamas, tomēr tās nevar kompensēt vizuālo un fonētisko līdzību.
- 75 Kas attiecas, pirmkārt, uz vizuālo salīdzinājumu, ir jākonstatē, ka abas attiecīgās preču zīmes ir vārdiskas. “MOBILIX” veido septiņi burti un agrāko apzīmējumu “OBELIX” veido seši burti. Lai gan tām ir kopēja burtu “OB” un galotnes “LIX”

kombinācija, tām piemīt noteikts skaits ievērojamas vizuālās atšķirības, kā, piemēram, kombinācijai “OB” sekojošie burti (pirmajā gadījumā “E”, otrajā — “I”), vārdu sākuma burti (reģistrācijai pieteiktā Kopienas preču zīme sākas ar “M”, agrākā preču zīme sākas ar “O”) un to garums. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka parasti patērētāja uzmanība ir vērsta galvenokārt uz vārda sākuma daļu (Pirmās instances tiesas 2004. gada 17. marta spriedums apvienotajās lietās T-183/02 un T-184/02 *El Corte Inglés/ITSB — González Cabello un Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR)*, *Recueil*, II-965. lpp., 83. punkts).

- 76 Līdz ar to ir jāsecina, ka attiecīgie apzīmējumi nav vizuāli līdzīgi vai ka tiem piemīt vairāk nekā vāja vizuālā līdzība.
- 77 Otrkārt, kas attiecas uz fonētisko salīdzinājumu, ir jāsecina, ka abas preču zīmes ir izrunājamas trijās zilbēs O-BE-LIX un MO-BIL-IX vai MO-BI-LIX. Protams, reģistrācijai pieteiktās Kopienas preču zīmes pirmā zilbe “MO” ir izrunājama skaidri, kas ļauj atšķirt attiecīgos apzīmējumus, tomēr nedrīkst atstāt bez ievēribas to, ka sākuma burtu “M” tā vājā skanējuma dēļ klausītājs reizēm tomēr var nesadzirdēt. Turklāt otrā un trešā zilbe ir izrunājama ļoti līdzīgā veidā, vai, attiecībā uz trešo zilbi, pat identiski.
- 78 Ņemot vērā šos elementus, ir jākonstatē, ka attiecīgajiem apzīmējumiem piemīt zināma fonētiskā līdzība.
- 79 Treškārt, kas attiecas uz konceptuālo salīdzinājumu, ir jānorāda, ka vārdiem “mobilix” un “obelix” nevienā no Eiropas Savienības oficiālajām valodām nav

semantiskas nozīmes. Tomēr, lai gan vārds “mobilix” viegli var tikt uztverts kā tāds, kas atsaucas uz kaut ko mobilu vai uz mobilitāti, tad vārdu “obelix” kā tādu, ja tas reģistrēts kā preču zīme, proti, bez vizuālas atsaucē uz multiplikāciju filmas varoni, vidusmēra sabiedrības daļa viegli identificē kā korpulentu komiksu sērijas varoni, kas ir plaši pazīstams visā Eiropas Savienībā un kurš izklāsta savus piedzīvojumus kopā ar *Astérix*. Šī populārā personāža konkrēta attēlošana padara sabiedrības daļas apziņā diezgan neiespējamu konceptuālo sajaukšanu ar vairāk vai mazāk līdzīgiem vārdiem (iepriekš 22. punktā minētais spriedums lietā *Starix*, 58. punkts).

80 Šādas konceptuālās atšķirības noteiktos apstākļos var neitralizēt ar vizuālo un fonētisko līdzību starp attiecīgajiem apzīmējumiem. Lai šāda neitralizēšana būtu iespējama, vismaz vienam no attiecīgajiem apzīmējumiem, raugoties no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa, jābūt skaidrai un specifiskai nozīmei, lai šī sabiedrība būtu spējīga to uzreiz uztvert (iepriekš 72. punktā minētais spriedums lietā *BASS*, 54. punkts, un 33. punktā minētais spriedums lietā *PICARO*, 56. punkts). Šajā lietā, kā tas izriet arī no iepriekšējā punkta, tā tas ir attiecībā uz vārdisko apzīmējumu “OBELIX”.

81 No tā izriet, ka šajā lietā konceptuālās atšķirības, kas šķir attiecīgos apzīmējumus, ir tādas, kas neitralizē fonētisko līdzību, kā arī iespējamo iepriekš minēto vizuālo līdzību.

82 Sajaukšanas iespējas novērtējuma ietvaros ir jānorāda, ka atšķirības starp attiecīgajiem apzīmējumiem ir pietiekamas, lai novērstu sajaukšanas iespēju no mērķa sabiedrības daļas uztveres viedokļa, šāda iespējamība ir kumulatīvi jāpieņem,

ja attiecīgo preču zīmju līdzības pakāpe un ar šīm preču zīmēm aptverto preču un pakalpojumu līdzības pakāpe ir pietiekami augsta (iepriekš 22. punktā minētais spriedums lietā *Starix*, 59. punkts).

83 Šādos apstākļos Apelāciju padomes vērtējums par agrākās preču zīmes atšķirtspēju, kā arī prasītājs iebildumi attiecībā uz šīs preču zīmes reputāciju nekādi neiespaido Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanu šajā lietā (šajā sakarā skat. iepriekš 22. punktā minēto spriedumu lietā *Starix*, 60. punkts).

84 Sajaukšanas iespējamība būtu, ja apzīmējumi, kā arī apzīmētās preces un pakalpojumi būtu identiski vai līdzīgi, un preču zīmes reputācija ir elements, kas jāņem vērā, lai novērtētu, vai līdzība starp apzīmējumiem vai starp precēm un pakalpojumiem ir pietiekama, lai radītu sajaukšanas iespēju (šajā sakarā un pēc analogijas skat. iepriekš 59. punktā minēto spriedumu lietā *Canon*, 22. un 24. punkts). Tomēr, ņemot vērā, ka šajā lietā konfliktējošos apzīmējumus nevar uzskatīt par identiskiem vai līdzīgiem, fakts, ka agrākā preču zīme ir plaši pazīstama vai ka tai ir reputācija Eiropas Savienībā, nevar ietekmēt vispārējo sajaukšanas iespējas vērtējumu (šajā sakarā skat. iepriekš 22. punktā minēto spriedumu lietā *Starix*, 61. punkts).

85 Visbeidzot, ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru, pateicoties piedēklim “ix”, patiešām būtu uztverams, ka vārds “mobilix” neuzkrītoši iekļaujas preču zīmju saimē, ko veido sērijas “Astérix” personāži un kas būtu jāsaprot kā vārda “obelix” atvasinājums. Šajā sakarā pietiek norādīt, ka prasītāja nevar atsaukties uz jebkādam ekskluzīvām tiesībām attiecībā uz piedēkļa “ix” izmantošanu.

- 86 No iepriekš minētā izriet, ka vajadzīgais nosacījums, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nav izpildīts. Tātad nepastāv sajakšanas iespēja starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko preču zīmi.
- 87 Šādos apstākļos pamats, kas balstīts uz šīs normas pārkāpumu, ir noraidāms, neizvērtējot argumentus, ko prasītāja izvirzīja šī pamata ietvaros attiecībā uz šķietamo agrākās preču zīmes reputāciju. Tāpat nav apmierināms pieteikums noprotināt lieciniekus, ko prasītāja iesniedza, lai pierādītu šo reputāciju. Visbeidzot, izrādās, ka arī secinājums, saskaņā ar kuru pastāv līdzība starp “datoru un datorprogrammu nomu”, kas minēta Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā (42. klase) un prasītājas “datoriem” un “datorprogrammām, kas ierakstītas uz datu nesējiem” (9. klase) (skat. iepriekš 71. punktu), nerada tiesiskas sekas.
- 88 Līdz ar to prasītājas celtā prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 89 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(trešā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Jaeger

Tiili

Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 27. oktobrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Jaeger